

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2008. október 15. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A jövedéki gazdaság büntette miatt az I.rendű vádlott **ÉS TÁRSA** ellen indított büntetőügyben a **Bács-Kiskun Megyei Bíróság** 2008. május 14. napján kihirdetett **3.B.82/2008/16.** számú ítéletét **m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

az I.r. vádlott cselekményét társtetteségben elkövetett jövedéki gazdaság büntettének [Btk. 311/A. § (1) és (3) bekezdés a) pont]
m i n ő s í t i .

Az I.r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést **m e l l ő z i .**

Az I.r. vádlottat 2 (Kettő) év közügyektől eltiltásra és 500.000 (Ötszázezer) forint pénzmellékbüntetésre,
a II.r. vádlottat 100.000 (Egyszázezer) forint pénzmellékbüntetésre **is í t é l i .**

A pénzmellékbüntetést meg nem fizetése esetén mindkét vádlott vonatkozásában 5.000 (Ötezer) forintónként 1 (Egy) nap szabadságvesztésre kell átváltoztatni.
A vádlottak által a 2007. május 31. napjától 2007. június 26. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt tekinti a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítottnak.

A Vám- és Pénzügyőrség Délalföldi Regionális Nyomozó Hivatalánál 6/2007. letéti naplószámon nyilvántartott és az I.r. vádlottnak kiadni rendelt 665.000 (Hatszázhatvanötezer) forintot, valamint a 7/2007. letéti naplószámon nyilvántartott és a II.r. vádlottnak kiadni rendelt 155.470 (Egyszázötvenötezer-négyszázhetven) forintot a vádlottakkal szemben kiszabott pénzmellékbüntetés és bűnügyi költség biztosítására visszatartja.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **h e l y b e n h a g y j a .**

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság az I.r. vádlott bűnösségét jövedéki orgazdaság büntetében [Btk. 311/A. § (1) és (3) bekezdés a) pont] állapította meg, amelyet részben mint tettes, részben mint társtettes követett el. Ezért az I.r. vádlottat 1 év 8 hónap, végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett börtönre ítélte;

a II.r. vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett jövedéki orgazdaság büntetében [Btk. 311/A. § (1) és (2) bekezdés a) pont] állapította meg. Ezért a II.r. vádlottat 6 hónap, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett börtönre ítélte.

Mind a két vádlott esetében - a konkrét időtartam megjelölése nélkül - rendelkezett az általuk előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról a szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendelése esetén. A lefoglalt zárjegy nélküli cigarettákat elkobozta, a vádlottaktól lefoglalt készpénzek lefoglalását megszüntette és azokat a vádlottaknak rendelte kiadni. Kötelezte a vádlottakat a személyüket illetően felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet ellen ellenérdekű fellebbezéseket jelentettek be:

- az ügyész mindkét vádlott terhére súlyosításért, végrehajtandó börtönbüntetés és közügyektől eltiltás kiszabása végett, a II.r. vádlott esetében cselekményének a vádtól eltérő minősítése miatt, annak vád szerinti [Btk. 311/A. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pontja] minősítése végett, az I.r. vádlottal szemben lefoglalt készpénzre nézve pedig vagyonelkobzás elrendelése érdekében;
- az I.r. vádlott és védője, valamint a II.r. vádlott és védője egyezően a tényállás és a bűnösség téves megállapítása miatt, felmentés végett.

Az első fokon eljáró ügyész fellebbezésének indokolásában korábban bejelentett fellebbezését azzal a módosítással tartotta fenn, hogy az elsőfokú ítélet indokolására figyelemmel az I.r. vádlottat érintő vagyonelkobzást mellőző elsőfokú ítéleti rendelkezést már nem sérelmezte.

A fellebbviteli főügyészség átiratában, illetve a fellebbezési nyilvános ülésen jelen lévő ügyész perbeszédében az ügyész fellebbezését módosította: indítványt tett a vádlottakkal szemben kiszabott börtönbüntetés súlyosítására, az I.r. vádlott esetében a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésének mellőzésére

Bf.II.240/2008/3.

és vele szemben közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabására. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A vádlottak védői felmentésre irányuló fellebbezéseiket a fellebbezési nyilvános ülésen részletesen indokolták.

Az I.r. vádlott védőjének álláspontja szerint az eljáró hatóságok tévedtek, amikor azt állapították meg, hogy az I.r. vádlottat 2007. május 31. napján a Vám- és Pénzügyőrség Nyomozó Hivatalának dolgozói a **(település megnevezése)-i (gazdasági társaság megnevezése)** telephelyén tetten érték, hiszen egyező adatok szerint az I.r. vádlott nem vett részt a cigaretták kipakolásában. Az I.r. vádlott büntetőjogi felelősségét érintő körben megállapított tényekkel kapcsolatosan kifejtett álláspontja pedig az volt, hogy az elsőfokú bíróság ítéleti tényállását olyan tanú (**tanú neve**) vallomásra alapította, aki az eljárás során ellentmondó vallomásokat tett, illetőleg azok megtételekor nem volt józan állapotban. Ezen kívül eljárási hibákat sérelmezett a helyszíni szemle lefolytatásával kapcsolatosan. Védekezése lényege szerint az I.r. vádlott végig következetes vallomásával szemben azt egyértelműen cáfoló bizonyíték a bíróság számára nem állt rendelkezésre. Ezért elsődlegesen azt kérte, hogy a másodfokú bíróság az I.r. vádlottat bizonyíték hiányában mentse fel az ellene emelt vád alól. Másodlagosan az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A II.r. vádlott védője - csatlakozva az I.r. vádlott védője által kifejtettekhez - szintén fenntartotta elsődleges indítványként a II.r. vádlott felmentése végett bejelentett fellebbezést. Perbeszéde szerint a II.r. vádlottnak nem volt tudomása arról, hogy mit szállít az általa vezetett furgonban. Másodlagosan az enyhítő körülményekre figyelemmel a legenyhébb büntetés kiszabását kérte védencével szemben.

A vádlottak - továbbra is tagadva azt, hogy bűncselekményt követtek el - mindenben csatlakoztak védőikhez.

Az ítélet tábla kizárólag az ügyész fellebbezését ítélte részben alaposnak.

A másodfokú bíróság a Be. 348. § (1) bekezdése szerint eljárva a fellebbezésekkel megtámadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le. Az ügy érdemi elbírálását érintő valamennyi lényeges bizonyítékot beszerezte, azokat egyenként és összességükben igen körültekintően megvizsgálta. Részletesen számot adott arról, hogy a vádlottak tagadó vallomásával szemben miért az ezzel szemben álló bizonyítékokat fogadta el.

Így igen aprólékosan megvizsgálta a védelem által különösen kifogásolt (**tanú neve**)-nek az eljárás során tett vallomásait is. Itt helyesbíti az ítélet tábla az elsőfokú ítélet indokolásának 10. oldal 3. bekezdésének „Ugyanakkor azt is állította” kezdetű mondatát akként, hogy „valótlanságot bizonyosan **nem** mondott” (a szövegkörnyezetből nyilvánvaló, hogy gépelési hiba folytán e mondatból a nem tagadószó kimaradt). Az elsőfokú bíróság ehelyütt részletesen megindokolta, hogy

(**tanú neve**)-nek miért a nyomozás során tett vallomását fogadta el és értékelte bizonyítékként, erre vonatkozó indokait az ítélet tábla mindenben osztotta. A tanú egyébként az ügy lényegét érintő részletekben nyomozati vallomását a bírósági tárgyaláson is fenntartotta.

Az elsőfokú bíróság jogi indokolásában arra is kitért, miért nem fogadta el a védelemnek a nyomozati eljárás hiányosságaira vonatkozó kifogásait sem. Az elsőfokú bíróság álláspontjával az ítélet tábla e vonatkozásban is mindenben egyetértett.

Megjegyzendő, hogy az elsőfokú bíróság ítéleti tényállását nem csak a már megnevezett tanú vallomására és okirati bizonyítékokra (helyszíni szemle jegyzőkönyve, videofelvétel) alapította, hanem többek között az e vonatkozásban kihallgatott (**teleptulajdonos neve**) teleptulajdonos vallomására is. A II.r. vádlott esetében pedig az őt érintő megbízás körülményeiből levont következtetés útján jutott arra a helyes álláspontra, mely szerint a II.r. vádlottnak tudnia kellett arról, mit szállít a furgonban.

Jogi indokolásában arra is kitért, hogy az I.r. vádlott büntetőjogi felelősségét illetően lényegtelen az a körülmény, hogy a telephely ellenőrzésekor az I.r. vádlott épp nem pakolta a cigarettákat. Az elsőfokú ítélet jogi indokolásának 12-14. oldaláig terjedően az elsőfokú bíróság részletesen számot adott arról, hogy miért csak az I.r. vádlottnak volt lehetősége arra, hogy a jövedéki adózás alól elvont cigarettákat a telephelyen lévő konténerekbe elhelyezze, azokat ott tartsa. A II.r. vádlott megbízása pedig olyan konspirációs feltételek mellett történt, hogy abból a II.r. vádlottnak mindenképpen tudnia kellett azt, nem legális ügyletben vesz részt. Az pedig az eljárás során nem volt vitatott, hogy a két vádlott régebb óta ismerte egymást.

A felmentésre irányuló fellebbezések tehát a bizonyítékok mérlegelését támadták. A bizonyítékok mérlegelése az azokat közvetlenül észlelő elsőfokú Bf.II.240/2008/3.

bíróság feladata. Megalapozott tényállás esetén a másodfokú bíróságnak nincs törvényes lehetősége a bizonyítékok eltérő mérlegelésére, ezért a bizonyítékok mérlegelésével megállapított tényállást támadó fellebbezések eredményre nem vezethettek. Az elsőfokú bíróság által beszerzett és körütekintően vizsgált bizonyítékok olyan zárt láncolatot alkotnak, amelyből okszerűen csak és kizárólag a vádlottak bűnösségére vonható le következtetés.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett tehát a vádlottak bűnösségére és a bűncselekmények minősítése is törvényes, bár az az I.r. vádlott esetében helyesbítésre szorult. A II.r. vádlott a bűncselekményt az I.r. vádlottal

szándékegységben, 11.088.000,- Ft dohánytermékre követte el. Tekintettel arra, hogy a II.r. vádlott cselekvősége csak e vonatkozásban volt bizonyított, az elsőfokú bíróság helyesen minősítette a vádtól eltérően a II.r. vádlott cselekvőségét. Ezt egyébként az ügyészi fellebbezés utóbb már nem is támadta. Az ezt meghaladó értékben elkövetett jövedéki orgazdaság büntetett az I.r. vádlott önállóan valósította meg (illetőleg az eljárás során nem volt bizonyítható a többes elkövetés és az nem is képezte az eljárás tárgyát). Az I.r. vádlott cselekvőségét azonban egységesen kell értékelni. A töretlen bírói gyakorlat szerint az egységes értékelésnek a cselekmény megnevezéséből is ki kell tűnnie, ezért a bűncselekmény megnevezésénél mellőzendő a „részbani” tettesség, társtettesség, esetleg a bűnsegély feltüntetése (BH 1993. évf. 72. számú jogeset és BH 1994. évf. 648. számú jogeset). Ezért az ítéletábra az I.r. vádlott cselekményét egységesen társtettességben elkövetett jövedéki orgazdaság büntetettének [Btk. 311/A. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pont, Btk. 20. § (2) bekezdés] minősítette.

A bűnösségi körülményeket vizsgálva az ítéletábra mind a két vádlott esetében további súlyosító körülményként értékelte a társtettesi elkövetést, I.r. vádlott esetében azzal, hogy ezt egy részecselekményre vonatkozóan értékelte.

Az elsőfokú bíróság által mind a két vádlott esetében helyesen számba vett enyhítő körülményekre - és az egyes bűncselekményekre megállapított tételkeretre is - tekintettel az ítéletábra alaptalannak tartotta az ügyész fellebbezését annak a szabadságvesztések tartamának súlyosítására irányuló részében.

Egyetértett azonban a fellebbezéssel annyiban, hogy az I.r. vádlott esetében a büntetési célok végrehajtandó szabadságvesztés kiszabásával valósulnak meg és nincs olyan különös méltánylást érdemlő körülmény, amely indokoltá tenné a kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését. Ezért az I.r. vádlott vonatkozásában ezt az elsőfokú ítéleti rendelkezést mellőzte.

A bűncselekmény tárgyi súlyára, jellegére figyelemmel az ítéletábra méltatlannak tartotta az I.r. vádlottat arra, hogy a közügyek gyakorlásában részt vegyen. Ezért az I.r. vádlottat a Btk. 53. §-a alapján közügyektől eltiltásra is ítélte, ennek tartamát a Btk. 55. § (1) bekezdése alapján 2 évben határozta meg.

A módosított ügyészi fellebbezés sem támadta a vagyonelkobzás mellőzését, az elsőfokú bíróságnak e körben kifejtett álláspontjával az ítéletábra is egyetértett. Az elsőfokú bíróság azonban figyelmen kívül hagyta, hogy a vádlottak a bűncselekményt vagyoni haszonszerzés céljából követték el. A Btk. 64. § (1) bekezdés a) pontja szerint akit határozott tartamú szabadságvesztésre ítélnek és megfelelő keresete (jövedelme) vagy vagyona van, pénzmellékbüntetésre kell ítélni, ha a bűncselekményt haszonszerzés céljából követi el. E rendelkezés alkalmazása független attól, hogy a

célzott haszonból a terhelt ténylegesen mennyit szerzett meg, vagy az esetleg nem realizálódott. Figyelemmel a vádlottaktól lefoglalt nagy összegű készpénzre is, e mellékbüntetés alkalmazásának törvényi feltételei mindenben megvalósultak, ezért az ítélőtábla mindkét vádlottat a már hivatkozott jogszabályhely alapján pénzmellékbüntetésre is ítélte. Ennek összegét a cselekmény súlyára is figyelemmel a Btk. 64. § (2) bekezdése alapján az I.r. vádlott esetében 500.000,- Ft-ban, a II.r. vádlottnál pedig 100.000,- Ft-ban határozta meg. A pénzmellékbüntetés átváltoztatására vonatkozó rendelkezés a Btk. 65. § (1) és (2) bekezdésén alapul.

Észlelte az ítélőtábla, hogy az elsőfokú bíróság egyrészt szükségtelenül fogalmazott úgy, hogy a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés „utólagos elrendelése esetén” számítja be a kiszabott szabadságvesztésbe, hiszen a Btk. 99. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy azt „a kiszabott szabadságvesztésbe” kell beszámítani. Másrészt e rendelkezésnél nem tüntette fel a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött konkrét időtartamot, pedig azt a beszámításról szóló rendelkezésnél kell dátum szerint megjelölni. Ezért az ítélőtábla a Btk. 99. § (1) és (2) bekezdése alapján a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt a rendelkező részben írt tartamban tekintette a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítotttnak.

Az elsőfokú bíróság a vádlottaktól lefoglalt készpénzek lefoglalását a Be. 155. § (1) bekezdése alapján megszüntette és azokat a (2) bekezdés alapján a vádlottaknak kiadni rendelte. Az ítélőtábla azonban a pénzmellékbüntetésre és a vádlottakkal szemben megállapított bűnügyi költség figyelemmel az egyéb-Bf.II.240/2008/3.

ként helyesen kiadni rendelt pénzösszegek kiadását a Be. 157. § (1) bekezdése alapján a pénzmellékbüntetés és a bűnügyi költség biztosítására visszatartotta.

A kifejtettekből következik, hogy a másodfokú bíróság az ügyész által bejelentett fellebbezést ítélte részben alaposnak és az elsőfokú ítéletet hivatalból is felülbírálvá azt a Be. 372. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az ítélet ellen a Be. 386. § (1) bekezdésére figyelemmel fellebbezésnek nincs helye.

S z e g e d , 2008. október 15.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk.	Dr.Cserháti Ágota sk.	Dr.Katona Tibor sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja,előadó	a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.240/2008/3. számú ítélete és a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 3.B.82/2008/16. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része mind a két vádlott vonatkozásában a mai napon jogerős és - a II.r. vádlott esetében fel nem függesztett részében - végrehajtható.

S z e g e d , 2008. október 15.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke